

Influències?

Bé, doncs ja tenim aquí el partit polític més matiner per a la nova contesa electoral municipal figuerenca del proper maig19, ERC [<http://www.diaridegirona.cat/tags/erc.html>], presentant-nos la seva cap de llista Agnès Lladó, actual portaveu de la formació després de la renúncia, els motius de la qual mai foren suficientment aclarits (esperem a les memòries?) de l'anterior líder independent, a més d'independentista, Albert Testart. Diu un refrany castellà que « no por mucho madrugar amanece más temprano» però ja em sembla bé que hi hagi qui tingui resolt els seus hipotètics dubtes encara que sigui, ells ho saben però jo no i per això expresso els meus encara que siguin de caràcter retòric i procedimental i no ad hominem, o bé per estricte convenciment o bé perquè tampoc no hi havia gaire on triar. Jo em pronunciaria per la primera raó perquè deixant de banda els posicionaments ideològics i programàtics del partit històricament més catindependen dels que «es fan i es desfan» (això sí fins a l'arribada del dinamitador –segurament per simpatia de la CUP, recordin el procés d'explosió de la dinamita– de la tradicional filosofia de transversalitat convergent a la vegada que del partit que el donà vida), he vist la candidata esquerrana amb la capacitat de generar empaties, també cal especificar-ho, personals, que les altres són, a banda de potser les més decisòries en l'àmbit polític, figures d'un altre paner. Tindrem temps per anar desgranant i analitzant amb detall, com els de la resta, els seus projectes municipals que de moment es limiten a ser, sense voler titllar-los ni molt menys de demagògics, coses d'aquelles de les quals l'infern n'és ple. En una conversació (ho repeteixo perquè va ser davant d'altres persones), després de felicitar-la pel seu nomenament, em va dir que quedaria sorprès quan veiés la transversalitat (abans l'anomenaven centrisme) de la que gaudiria la seva candidatura a dirigir la ciutat més surrealista que hi hagi i pugui existir, la ciutat de les Penèlopes que desfan de nits i sota els fonaments del monument a Monturiol el que altres fan de dia. Vaig quedar complagut però ara, després de llegir els continguts de les seves entrevistes a la premsa local, m'ha semblat que ens oferia una de cals i una altra de sorra. Influència «vilatiana», un ciri a Déu i un altre al diable?

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2018/05/09/influencias/912395.html?utm_source=rss